

OPONENTSKÝ POSUDEK

Bakalářská práce: **Michaela Martinková – Počátky umění a princip nalezeného tvaru ve výtvarné výchově**

3. ročník Specializace v pedagogice: Výtvarná výchova se zaměřením na vzdělávání

Bakalářská práce Michaely Martinkové naplňuje zadání. Je dobře strukturovaná, exaktní a kompaktní. Pojmový aparát vychází z příslušných vědních oborů, přesto je práce čtivá a obecně srozumitelná.

V teoretické části představuje vývoj počátku umění (i pracovního nástroje). Velmi dobře akcentuje v těchto souvislostech úlohu tvarové asociace a propojuje je s tělesnou i duševní schopností různých typů předchůdců dnešního člověka. Oceňuji rozsah literatury, s níž autorka pracovala, i schopnost neztratit v takovém případě jasný směr a uměřenou míru výpovědi, bez současného zkreslení či zjednodušení prezentovaných informací. Schopnost jasně a přehledně informovat je obdivuhodná.

Navázání hypotéz o vniku umění k „tvarové psychologii“ možná nepatrně drhne, respektive poněkud schizofrenně těká od nástrojů k uměleckému artefaktu (str. 37). Přesto je záměr zřejmý a předložené teze s ním dobře konvenují. Ostatně je to jeden z vytčených úkolů autorky. Postrádám však v těchto kapitolách (3.) opětovný návrat k počátkům umění.

Pokud jde o kapitolu 4. *Nalezený tvar inspirací k modernímu umění*, je poněkud krátká a schématická. Jednotlivé podkapitoly jsou co do rozsahu nevyvážené. Vladimír Boudník (logická volba) tak de facto nemá v textu protiváhu. Myšlenkově by sem však mohl příjemně patřit například Marcel Duchamp s ready-made. Obecně souvislosti s dadaismem či ještě spíše surrealismem (českým i světovým) se nabízejí. Práci by taková odvážnější paralela moc slušela...

Vlastní práce studentky jsou velmi příjemné, citlivé a postavené, stejně jako zkoumané téma, na vhodné volbě materiálu. Cit pro haptický rozměr v kresbě a grafice příjemně konvenuje s „reliéfní“ povahou prvních lidských kreseb, tvořených prsty do vlhké hlíny. Oceňuji také práci s formátem, který (naštěstí!) ruší klišé normovaných formátů a svobodně sleduje horizontální tendenci krajiny vlastní. Míra stylizace je velmi vyžralá a tvarová i barevná redukce se tak výrazně podílí na velmi monumentálním účinku předložených prací, ač jejich je skutečná velikost podstatně komornější. Také v tomto směru lze najít příjemné paralely s pravěkým uměním. Z řečeného je zřejmé, že praktickou část bakalářské práce považuji za zcela rovnocennou teoretické.

Didaktické úlohy jsou milé, zábavné a bezprostřední, nicméně prozrazují logickou nezkušenost autorky. Motivace a zejména evaluace by musela být poněkud jinak stavěna. Zapadají však plně do kontextu práce!

Po formální stránce je práce dobrá. Místy bych polemizoval s užitím interpunkčního znaménka před nebo (např. v případě výčtu str. 11), objevují se překlepy (str. 11, 17, 25), neodpovídá shoda podmětu s přísudkem (str. 35 – představy vedly). Jediná nejasnost: z textu a popisků u obrázků není zřejmé, z jakého zdroje vycházejí reverzibilní figury (Hunt x Kulka, str. 41). Práci považuji za velmi zodpovědně řešenou se zaujetím pro zkoumanou problematiku a doporučuji ji k obhájení.

1/ Pokuste se demonstrovat práci s nalezeným tvarem v moderním umění ještě na jiném autorovi.

2/ Pokuste se formulovat očekávané výstupy (dílní kompetence) u jedné z vašich navrhovaných výtvarných úloh.